

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO]

z dnia 29.02.2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] w składzie :

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka - Dziewurska
Sędziowie: r. pr. Hubert Schwarz
r. pr. Teresa Kozłowska

Protokolant: apl. radc. Monika Kręgiel

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Barbary Szalewicz-Witakowskiej
przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO]

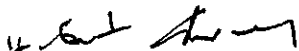
ze skargi [REDAKTOWANO]

po rozpoznaniu w dniu 29.02.2012 r. zażalenia z dnia 30.01.2012 r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 23.01.2012 r.

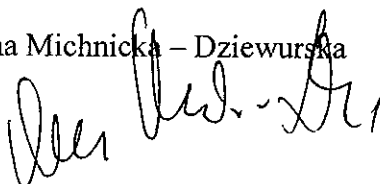
postanawia:

1. Utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 23.01.2012 r., sygn. akt RD 95/11 o odmowie wszczęcia dochodzenia,
2. Kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANO]

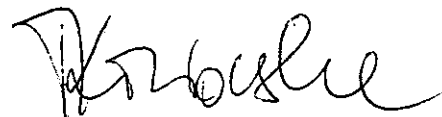
Hubert Schwarz

Anna Michnicka - Dziewurska

Teresa Kozłowska

128

SĄD DYSCIPLINARNY
Okręgowej Izby Radców Prawnych

Uzasadnienie.

W dniu 24.XI.2012 r wpłynęła do OIRP w [redacted] skarga p. [redacted] w której zarzucił radcy prawnemu [redacted] niedopuszczalne zachowanie i nieuprawnione stwierdzenie pod jego adresem mające miejsce w końcowym wystąpieniu przed sądem . Polegać ono miało , według [redacted] , na stwierdzeniu , iż kierował on pod adresem sądów inwektywy , nazywając je mafią .

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2012 r , sygn.. akt RD 95 / 11 odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu Postanowienia podano, że w wyniku podjętych czynności sprawdzających , a zwłaszcza w oparciu o bogato udokumentowane wystąpienia skarżącego zawarte w pismach dołączonych do skargi, nie potwierdził się zarzut dopuszczenia się przez radcę prawnego naruszenia wolności słowa i pisma , które skutkować mogłyby odpowiedzialnością dyscyplinarną.

Na powyższe Postanowienie p. Jan Nowiński złożył zażalenie , zarzucając Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, iż nie przeprowadził merytorycznego postępowania i nie dokonał faktycznej oceny niewłaściwego zachowania się przed sądem radcy prawnego [redacted]

Okręgowy Sad Dyscyplinarny ustalił co następuje :

Radca prawny [redacted] reprezentował Skarb Państwa Sąd Okręgowy [redacted] w licznych procesach, które wytaczał p. [redacted] Z wielu pism procesowych dotyczących różnych spraw, skarżący używał pod adresem sędziów orzekających w jego sprawach , jak również wobec sądów w ogólności, szeregu pomówień obrażających te osoby , pomawiał je o nieprawidłowości w prowadzeniu procesów. / dowód : pisma procesowe k.8 – 29, k.30-53 , k.54—98./

Na podstawie notatki urzędowej k.98 i wyjaśnień radcy prawnego ustalono, iż w jednej z mów końcowych dotyczących wystąpienia w sprawie [redacted] radca prawny biorąc pod uwagę przebieg dotychczasowych licznych procesów , w których występował jako reprezentant Sądów i mając na uwadze treści zawarte w rozlicznych pismach procesowych p. [redacted] , mógł użyć sformułowania , że gdyby w rzeczywistości postępowanie takie miało miejsce , to miałyby one cechy postępowania mafijnego przeciwko skarżącemu a powodowi w tych sprawach.

Na takie wystąpienie brak było reakcji, a w szczególności skarżący nie wnosił o wpisanie powyższego do protokołu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Okręgowy Sad Dyscyplinarny zważył co następuje :

Zgodnie z art.11 ustawy o radcach prawnych radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczowa potrzebą.

Wykonywanie zawodu radcy prawnego to również uczestniczenie w sporze o to , kto ma rację na tle kolizji interesów stron oraz pojedynków na argumenty . Czynności zawodowe wykonywane na Sali sądowej są wykonywane często w atmosferze napięcia i frustracji. Ta specyfika zawodu wymaga , by prawo gwarantowało radcy prawnemu możliwość użycia środków zapewniających obronę interesu podmiotu , który reprezentuje. Taka gwarancja stanowi zasada wolności słowa. /patrz komentarz Zenona Klatki do ustawy o radcach prawnych /

W niniejszej sprawie zatem do rozstrzygnięcia pozostaje zagadnienie, czy radca prawny [REDACTED] i występując przed sądem i wygłaszając mowę końcową naruszył granice wolności słowa .

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zebrany materiał dowodowy pozwala na przyjęcie , iż nie miało miejsca takowe naruszenie. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby radca prawny pomówił skarżącego , iż użył on pod adresem pracy sądów , iż „jest to mafia”

Na taką okoliczność brak jest dowodów, natomiast należało dać wiarę wyjaśnieniom radcy prawnego , iż słów takich nie włożył w usta skarżącego a jedynie oceniał treść pism procesowych , która to treść mogłaby świadczyć o mafijnym postępowaniu sądów.

Zatem uznać należy , że radca prawny w swym wystąpieniu nie przekroczył zasady wolności słowa przy wykonywaniu swoich czynności zawodowych.

Z tych też względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zażalenie skarżącego za pozbawione podstaw i utrzymał zaskarżone Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDACTED] w mocy.

Postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 29 lutego 2012 r jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

